

[Erlendsson]

helst baggrund for at gøre det andet end en navnelighed med et parti i et andet land. Men da jeg gravede ned i hr. Johan Niensens reaktion, som fulgte oven på en tale af hr. Nauerby, så fandt jeg en bemærkning fra hr. Nauerby om, at et spinkelt regeringsflertal, som støttede sig på færøse og grønlandske mandater, var lidt tvivlsomt i en sådan situation. Men hvordan det skulle kunne udlægges som noget nationalistisk eller racistisk, har jeg svært ved at forstå.

For det første er der jo ingen her, der er i tvivl om, at hr. Johan Nielsen tilhører den hvide race, den, som man blandt etnologer kalder for den kaukasiske. Der er heller ingen tvivl om, at hr. Johan Nielsen udelukkende sidder i denne forsamling, fordi han er dansk statsborger og altså tilhører samme nationalitet som medlemmerne af fremskridtspartiet. At fare voldsomt op over for hr. Nauerby og benævne os med disse stærkt negative betegnelser, er der overhovedet hverken den ene eller den anden begrundelse for. Men jeg skal da gerne uddybe det, som hr. Nauerby var inde på.

Se, inden for det danske rige er der nu to befolkningsgrupper, som man har givet særrettigheder. Man har givet dem ret til at pålægge befolkningen uden for disse specielle områder hårde byrder og kan gøre det med den lille marginal i stemmeflertal, som sikrer en regering, der vil pålægge befolkningen hårde byrder, og dette kan ske. Men som bekendt har de allerfleste love, som vedtages i folketinget, en sidste paragraf, der siger, at denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Det er baggrunden for, at vi har bedt disse folketingsmedlemmer om at holde sig lidt i baggrunden, når det gælder om at pålægge befolkningen i hovedlandet hårde byrder, og ikke være tungen på vægtskålen.

Lad mig bruge et eksempel. Nu er hr. Johan Nielsen her ikke, men han har jo lejlighed til at læse, hvad jeg har sagt, i Folketingstidende. Lad os tage den ganske vist meget hypotetiske situation, at sambandspartiet i lagtinget ville gå ind for, at Færøerne skulle give bidrag til det danske rige. Det er nu ikke så helt hypotetisk, for jeg husker fra den sidste folketingsdebat, vi havde her, at vi igen skulle være vidne til, at hjemmestyreløven blev mistolket på den måde, at man gav automatiske tilskud fra riget til denne befolk-

ning deroppe til områder, som man overlod dem hele administrationen af. Det er stik imod de noble bestemmelser, som er nedfældet i hjemmestyreløven.

Lad os tænke os, at sambandspartiet havde lige akkurat halvdelen af stemmerne, men manglede et mandat, og at der så var en repræsentant deroppe, valgt i hovedlandet, som lagde sin stemme i vægtskålen, når en sådan lov skulle vedtages, en sådan bestemmelse skulle vedtages. På hvilken side ville hr. Johan Nielsen så stå? Hvilket standpunkt ville han tage i en sådan situation?

Jeg tror, at dette billede viser ganske klart, hvad jeg mener, og hvad fremskridtspartiet mener, når vi maner til tilbageholdenhed hos folketingsmedlemmer valgt i områder, som hårde restriktionslove, hårde økonomiske byrder, som vi vedtager her i folketinget, ikke rammer.

Formanden:

Som hr. Erlendsson selv var inde på, havde det rigtige nok været i sådan et tilfælde at tage ordet umiddelbart efter hr. Johan Nielsen og få den korte bemærkning, som altid bliver bevilget i et sådant tilfælde.

Ib Nørlund (DKP):

Jeg skal ikke begive mig ind på så lange udenomsture som den foregående taler, men jeg har en bemærkning i anledning af hr. Ellemann-Jensens indlæg.

Jeg er mig ganske bevidst, at der altid er en risiko ved at begive sig ind i en løvekule, men jeg erindrer en anden fabel. Den gik ud på, at man i et sådant tilfælde skal finde en torn i poten på vedkommende og trække den ud, og så kan man i reglen ordne sig fredsommeligt. Jeg kan godt se en torn i poten på hr. Ellemann-Jensen, men hver gang jeg prøver at gøre den løs for ham, så knurrer han. Det er den enkle ting, at han bestandigt tror, at man kan løse de problemer, som vi her diskuterer, ved bare at gøre ondt for den store, almindelige, arbejdende og forbrugende befolkning og ved at gøre godt for dem, der lever af profitten og bruger den i hele det økonomiske kredsløb. Så længe den torn sidder i poten på hr. Ellemann-Jensen, så er der altså en vis risiko ved at omgås ham.

Jeg har dernæst en oprigtigt ment tak til statsministeren for det svar, han gav mig.